

Αριθμός 119 /2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αποτελούμενο από τον Δικαστή

Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 25 Νοεμβρίου 2021, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και το διακριτικό τίτλο «GEA-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδ. Λάζαρου Σώχου 4) κι εκπροσωπείται νόμιμα, με ΑΦΜ 997495285 Δ.Ο.Υ. Ψυχικού, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΙΤΗΣΗ:

, στην εκμετάλλευση το οποίου ανήκει ο ραδιοφωνικός σταθμός με το διακριτικό τίτλο με έδρα την ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του

που διορίσθηκε δυνάμει της υπ' αριθμ. 76/2021 απόφασης του Δικαστηρίου τούτου περί παροχής νομικής βοήθειας.

Η αιτούσα απηύθυνε προς το Δικαστήριο αυτό την από 5-5-2021 αίτησή της, που νόμιμα κατατέθηκε στο οικείο βιβλίο με αριθμό κατάθεσης 42/5-5-2021, η συζήτηση της οποίας προσδιορίσθηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 22ας-7-2021 και μετά από αναβολές για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, με την οποία ζητεί όσα διαλαμβάνονται σε αυτήν.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων αναφέρθηκαν στους ισχυρισμούς τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Το άρθρο 22 του Νόμου 4481/2017 (ΦΕΚ Α 100/20.7.2017) «Συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων,

χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων και άλλα θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού» ορίζει τα εξής:

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη. 4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στον χρήστη και κοινοποιεί στον ΟΠΙ. 5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης

αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6. 8. Όλες οι οικονομικές συναλλαγές των χρηστών με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 50, όπως ιδίως η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 και ρητή αναφορά στην περίοδο χρήσης που αντιστοιχεί το καταβαλλόμενο ποσό είτε με τη χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών. Σύμφωνα δε με το άρθρο 54 του ίδιου νόμου 1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου (ήτοι από τον χρόνο δημοσίευσης στο ΦΕΚ-άρθρο 81) καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στο νόμο αυτόν, με την επιφύλαξη του ν. 988/1943, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993. Επίσης με την επιφύλαξη της παραγράφου 12 του άρθρου 53 και της παραγράφου 14 του παρόντος άρθρου, καταργούνται τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993. Τέλος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ως άνω Νόμου 4481/2017 «Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες

Από την εκτίμηση της ένορκης καταθέσεως του μάρτυρα της αιτούσας και της ανωμοτί εξέτασης του καθ' ου στο ακροατήριο, όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν, όσα ανέπτυξαν προφορικά οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων στο ακροατήριο και από όλη, γενικά, τη διαδικασία, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα: Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας δικαιωμάτων, στον οποίον έχουν ανατεθεί από τα μέλη του, μουσικούς ερμηνευτές- τραγουδιστές και παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, η διαχείριση των συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους. Η ίδρυση της έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 54-57 του Νόμου 2121/93 και η λειτουργία της εγκρίθηκε με νόμιμα δημοσιευθείσα στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού, το οποίο και ελέγχει σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Ν.2121/93, και ήδη με το άρθρο 4 παρ 5 Ν. 4481/2017, τον αριθμό των καλλιτεχνών που έχουν αναθέσει στον ως άνω οργανισμό τη διαχείριση εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό του δικαίωμα, καθώς και την τήρηση των διατάξεων των ως άνω νόμων και των κανονισμών του. Όπως προκύπτει, δε, από τον προσκομιζόμενο από την αιτούσα κατάλογο των μελών της ο αριθμός τούτων είναι πολύ μεγάλος και ικανός να θεωρηθεί ότι αυτή αντιπροσωπεύει την πλειονότητα των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της αρχής, τεκμαίρεται, εν προκειμένω, ότι η αιτούσα έχει την αρμοδιότητα διαχείρισης και προστασίας όλων των έργων και όλων των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που ανήκουν στις ως άνω κατηγορίες. Η ύπαρξη, δε, και άλλης κατηγορίας δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που εκπροσωπούνται από άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης δεν ανατρέπει το ως άνω τεκμήριο. Συνεπώς, η αιτούσα νομίμως ασκεί την ένδικη αίτηση στο όνομα τους και νομιμοποιείται στην άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών της. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι ο καθ' ου εκμεταλλεύεται τον ιδιωτικό, περιφερειακής εμβέλειας, ραδιοφωνικό σταθμό με το διακριτικό τίτλο

με έδρα την

που εκπέμπει στην

ανωτέρω συχνότητα σε εικοσιτετράωρη βάση, ο δε χαρακτήρας του προγράμματος του είναι κατά κύριο λόγο ψυχαγωγικός και μέσω αυτού γίνεται δημόσια εκτέλεση ελληνικού ρεπερτορίου με τη χρήση υλικών φορέων ήχου. Για τις ανάγκες λειτουργίας του άνω ραδιοφωνικού σταθμού, για τον οποίο έχει εκδοθεί νόμιμη άδεια του ΕΣΡ με αρ. 90/13-7-2004, ο καθ' ου χρησιμοποιεί καθημερινά υλικούς φορείς με μουσικό ρεπερτόριο, σε ποσοστό άνω του 80% του προγράμματος,

προκειμένου να μεταδίδονται τα εγγεγραμμένα σ' αυτούς φωνογραφήματα από την ανωτέρω ραδιοσυχνότητα του σταθμού. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, από 1-1-2004 έως 31-12-2019, ο ως άνω σταθμός μετέδιδε υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό παραδοσιακό ρεπερτόριο (ελληνική δημοτική μουσική και τραγούδια δηλαδή), προερχόμενο από ηχογραφήσεις ερασιτεχνών μουσικών και τραγουδιστών ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, που δραστηριοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή της Θεσπρωτίας, στα πλαίσια, είτε ζωντανών εμφανίσεων των ερασιτεχνών αυτών καλλιτεχνών σε διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, όπως πανηγύρια της περιοχής, είτε ηχογραφήσεων που γίνονται κατόπιν παραγγελία του καθ' ου. Οι ανωτέρω ερασιτέχνες καλλιτέχνες πιθανολογήθηκε ότι δεν εκπροσωπούνται από την αιτούσα, δεν έχουν δική τους δισκογραφία, ενώ ούτε καν ενδεικτικά αναφέρονται στο ένδικο δικόγραφο. Η ανωτέρω κρίση στηρίζεται σε όσα πειστικά κατέθεσε ο ίδιος ο καθ' ου, ο οποίος ανέφερε ότι ο σταθμός του αναπαράγει ελληνική παραδοσιακή μουσική που εκτελείται από ερασιτέχνες μουσικούς της περιοχής, τους οποίους κλήθηκε και κατονόμασε ενώπιον του Δικαστηρίου, ενώ αντίθετη κρίση δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από την κατάθεση του μάρτυρα της αιτούσας, που, όπως πιθανολογήθηκε, δεν είχε ιδία αντίληψη περί του χαρακτήρα του σταθμού του καθ' ου. Όπως προκύπτει από τα εκκαθαριστικά σημειώματα του καθ' ου των 2014 έως και 2019, τα έσοδά του από την ανωτέρω επιχείρηση του ραδιοφωνικού σταθμού του είναι ελάχιστα, τα περισσότερα από αυτά τα φορολογικά έτη κυμαίνονται σε ποσό κάτω των 1.000 ευρώ, γεγονός που ενισχύει την κρίση του Δικαστηρίου ότι ο σταθμός αυτός δεν έχει έσοδα, προερχόμενα κατά το συμβαίνον στις περιπτώσεις αυτές από διαφημίσεις και χορηγούς, λόγω του χαρακτήρα του και της μουσικής που αναπαράγει, δηλαδή μουσικής και τραγουδιών μη γνωστών καλλιτεχνών του συρμού, αλλά παραδοσιακής μουσικής υπό την εκτέλεση ερασιτεχνών, που δεν τυγχάνουν ευρείας αποδοχής από το κοινό. Επομένως, εφόσον δεν πιθανολογήθηκε ότι ο ραδιοφωνικός σταθμός του καθ' ου μετέδιδε κατά το επίδικο διάστημα το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια), των επίσης ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσας (δηλαδή μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου), πρέπει η αίτηση να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφισθούν μεταξύ των διαδίκων, κατ' άρθρο 179 Κ.Πολ.Δ..

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αίτηση.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά τους έξοδα.

σε έκτακτη

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύτηκε στην
δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις 6 Δεκεμβρίου 2021, χωρίς την
παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο Δικαστής

Η Γραμματέας

(για τη δημοσίευση)

